

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6CoCsp/8/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119410077
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:6119410077.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej a členov Mgr. Andreja Kekelyho a JUDr. Martiny Mochnáčovej, v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava - Nové Mesto, IČO: 47 967 692, zastúpeného JUDr. Oskarom Chnárkom, advokátom, so sídlom Komenského 3, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 45 018 201, proti žalovanému: C. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX V. XXX, zastúpenému JUDr. Petrom Vachanom, advokátom, so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina, IČO: 42 350 026, o zaplatenie sumy 455,71 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 17Csp/12/2020-111 zo dňa 23. novembra 2020, takto

rozhodol:

- I. Mení rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 17Csp/12/2020-111 zo dňa 23. novembra 2020 vo výroku I. tak, že žalobu zamietá.
- II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.
- III. Vo zvyšnej časti, t.j. vo výroku II. zostáva rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 17Csp/12/2020-111 zo dňa 23. novembra 2020 nedotknutý.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 397,76 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 36,44 eur od 26.10.2016 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 38,98 eur od 26.11.2016 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 38,98 eur od 28.12.2016 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 38,98 eur od 24.01.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 38,98 eur od 24.02.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 38,98 eur od 24.03.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 41,06 eur od 25.04.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 125,36 eur od 24.05.2017 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia (výrok I.). Vo zvyšnej časti návrh žalobcu zamietol (výrok II.). O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 74 % (výrok III.).
2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že námietka žalovaného vo vzťahu k aktívnej vecnej legitímácii žalobcu a k nesplneniu podmienok pre postúpenie pohľadávky v zmysle § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách nie je dôvodná. Z predloženého odstúpenia od zmluvy, ktorého doručenie žalovaný nerozporoval (sám svoju námietku premlčania odvodil od tejto skutočnosti, t. j. od odstúpenia od zmluvy) je zrejmé, že jej obsahom je aj výzva žalovaného na zaplatenie špecifikovaných neuhradených faktúr. Táto výzva žalobcu bola datovaná dňom 24.10.2017 s tým, že najmladšia upomínaná faktúra bola splatná 23.05.2017 a k postúpeniu pohľadávky vo výške 455,71 eur

s príslušenstvom došlo na základe zmluvy o postúpení pohľadávok dňa 04.07.2018, t. j. po viac ako 90 dňoch omeškania s plnením peňažného dlhu. V danom prípade boli splnené podmienky ustanovené § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. a nadobudnutím takto postúpenej pohľadávky sa žalobca stal aktívne vecne legitimovaným subjektom na jej uplatnenie. Pri posudzovaní námietky premlčania vznesenej žalovaným prvoinštančný súd vychádzal z toho, že medzi stranami existuje záväzkový vzťah zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb, ako aj z kúpnej zmluvy. Pokiaľ ide o premlčanie nárokov zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb, za účelom preskúmania tejto námietky, bol v súlade s ust. § 295 CSP zaobstaraný dôkaz - Odstúpenie od zmluvy o poskytovaní verejných služieb, z ktorého vyplýva, že právny predchodca žalobcu odstúpil od zmluvy o poskytovaní verejných služieb listom zo dňa 24.10.2017 s účinnosťou od 03.11.2017 z dôvodu, že účastník nezaplatil cenu za poskytnuté služby ani do 45 dní po dni splatnosti. Pre posúdenie, kedy v tomto prípade došlo k zrušeniu zmluvy, nie je možné aplikovať § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka, t. j. konštatovať zrušenie zmluvy od začiatku, keďže ustanovenie § 44 ods. 15 zákona č. 351/2011 Z. z. upravuje zánik zmluvy o poskytovaní verejných služieb na okamih, keď bol prejav vôle oprávnenej strany odstúpiť od zmluvy doručený druhej strane, t. j. žalovanému. Keďže žaloba bola podaná na súd 17.10.2019, pričom je nepochybné, že odstúpenie od zmluvy bolo doručené žalovanému až po jeho vyhotovení, t. j. 24.10.2019, dvojročná subjektívna premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia ešte neuplynula. V časti nároku na zaplatenie ceny mobilného zariadenia titulom kúpnej zmluvy v konaní nebolo zistené, že by táto zmluva bola zrušená. Záväzok žalovaného zaplatiť kúpnu cenu, t. j. jednotlivo určené splátky, bol neurčito dojednaný, keďže z neho nie je zrejmé, kedy bola splatnosť jednotlivých splátok kúpnej ceny. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak časť plnenia nie je dohodnutý ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal. Podľa názoru súdu v prejednávanej veci za výzvu na splatenie jednotlivých splátok kúpnej ceny, resp. zostatku kúpnej ceny mobilného zariadenia treba považovať jednotlivé faktúry. Doručenie týchto faktúr žalovaným nijakým spôsobom nepopieral. V prípade premlčania kúpnej ceny platí všeobecná trojročná premlčacia doba. Ak najstaršia faktúra, v ktorej bola vyúčtovaná splátka zariadenia, bola splatná 25.10.2016, premlčacia doba uplynula 25.10.2019, pričom žaloba na súd bola podaná 17.10.2019, teda ani v tejto časti žalobný nárok nie je premlčaný. Na základe vykonaného dokazovania mal okresný súd preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzavretá zmluva o poskytovaní verejných služieb v zmysle ust. § 44 zákona č. 351/2011 Z. z. a právny predchodca vyfakturoval cenu za poskytnuté služby faktúrami spolu vo výške 455,71 eur. Okresný súd žalobe v časti o zaplatenie ceny za dodané služby (mesačné poplatky, splátka zariadenia) čiastočne vyhovel, a to v sume istiny 397,76 eur a vo zvyšnej časti (účtované poplatky za upomienky a poplatky za odpojenie) vo výške 57,95 eur žalobu zamietol. Pri rozhodovaní o úrokoch z omeškania postupoval súd prvej inštancie v zmysle § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. O nároku na náhradu trov konania okresný súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP.

3. Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý sa domáhal zmeny napadnutého rozhodnutia tak, odvolací súd žalobu zamietne.

4. Uviedol, že list zo dňa 24.10.2017 označený ako „Odstúpenie od zmluvy,“ treba považovať za právny úkon, predmetom ktorého je oznámenie právneho predchodcu žalobcu, že odstúpuje od zmluvy o poskytovaní telekomunikačných služieb, a nie za výzvu v zmysle § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z., keďže v tomto odstúpení nie je ani zmienka o možnosti postúpenia pohľadávky na tretí subjekt v prípade neuhradenia dlžnej sumy. Spotrebiteľ totiž vo výzve musí byť upozornený nielen na omeškanie, ale aj na jeho následok, na vôľu postúpiť pohľadávku a na možnosť zvrátiť postúpenie. Žalobca v žiadnom prípade nepreukázal, že by jeho právny predchodca pred postúpením pohľadávky takúto výzvu reálne žalovanému spotrebiteľovi zasielal, odstúpenie od zmluvy nepredstavuje výzvu v zmysle § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. Okresný súd v bode 27. rozsudku okrem iného poukázal na to, že je nepochybné, že odstúpenie od zmluvy bolo doručené žalovanému až po jeho vyhotovení, t. j. 24.10.2019, z čoho vyplýva, že dvojročná subjektívna premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia ešte neuplynula. Ďalej odvolateľ zdôraznil, že spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými, a to za predpokladu prechádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol dlžník nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Nedodržaním zákonných podmienok postúpenia pohľadávky sa takéto postúpenie dostáva do rozporu s dikciou zákona a priamym dopadom na platnosť právneho úkonu. Prezumpcia znalosti predpisov zverejnených v Zbierke zákonov pritom vylučuje dobromyseľnosť postupníka. Ak teda mal konajúci súd preukázané, že odstúpenie od zmluvy

zo dňa 24.10.2017 je možné považovať za výzvu v zmysle § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z., v čase postúpenia pohľadávky dňa 04.07.2018 neboli splnené podmienky na postúpenie pohľadávky, keďže sám okresný súd v rozsudku uviedol, že odstúpenie od zmluvy zo dňa 24.10.2017 bolo doručené až po vyhotovení žalobného návrhu. Podmienky uvedené v § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. sú podmienkami pre platné postúpenie pohľadávky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky, v danom prípade dňa 04.07.2018. Keďže žalobcom nebolo v konaní preukázané ani naplnenie všetkých predpokladov možnosti postúpenia pohľadávky tak, ako to vyžaduje ust. § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. (ku dňu postúpenia dňa 04.07.2018 nebolo preukázané doručenie výzvy v zmysle § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z.), postúpenie pohľadávky nie je možné považovať za platné. S ohľadom na uvedené žalobca nie je nositeľom práva, ktoré bolo predmetom postúpenia a žalobcom uplatnené právo v tomto konaní mu nemožno priznať. Pokiaľ ide o ustanovenie § 44 ods. 15 zákona č. 351/2011 Z. z. v kontexte vznesenej námietky premičania odvolateľ uviedol, že toto ustanovenie treba v zmysle § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka považovať za ustanovenie v neprospech spotrebiteľa, a preto treba vychádzať z § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

5. Žalobca vo vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť.

6. Uviedol, že splnil podmienky v zmysle § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. Odstúpenie od zmluvy bolo doručené zo strany predchodcu žalobcu obyčajnou listinnou zásielkou a dôkazom o jej doručení je okrem iného tá skutočnosť, že po odstúpení od zmluvy nebola žalovanému ďalej dodávaná služba a žalovaný túto skutočnosť žiadnym spôsobom nenamietal za obdobie viac ako dvoch rokov. K otázke premičania žalobca odkázal na bod 27. odôvodnenia rozsudku a poukázal na znenie § 44 ods. 15 zákona č. 351/2011 Z. z. upravujúce zánik zmluvy o poskytovaní verejných služieb na okamih, kedy bola prejavená vôľa oprávnenej strany odstúpiť od zmluvy, doručená druhej strane, t. j. žalovanému.

7. Žalobca v ďalšom vyjadrení k odvolaniu žalovaného zopakoval svoju argumentáciu, pokiaľ ide o výklad ustanovenia § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. Uviedol, že na platné postúpenie pohľadávky, resp. na preukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu je potrebné preukázať, že pohľadávka je splatná, ako aj preukázať písomnú výzvu žalobcu, že žalovaný je viac ako 90 dní v omeškaní so zaplatením dlžnej pohľadávky. Možno konštatovať, čo sa týka aktívnej vecnej legitímácie, jej spochybňovanie v tomto spore je bezpredmetné, keďže náležitosti na platné postúpenie boli zo strany právneho predchodcu žalobcu splnené a samotný žalobca tieto skutočnosti preukázal v konaní. Pokiaľ ide o premičanie, žalobca odkázal na obsah rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7CoCsp/5/2021 zo dňa 17.03.2021).

8. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP toto rozhodnutie v zmysle § 388 CSP zmenil vo výroku I. spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku.

9. Krajský súd považoval za potrebné zdôrazniť, že pre posúdenie opodstatnenosti podaného odvolania bolo kľúčové zistenie, či právny predchodca žalobcu zrealizoval výzvu v zmysle § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení účinnom do 31.12.2017. Podľa prvej vety uvedeného ustanovenia, ak je napriek písomnej výzve podnik účastník nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči podniku, môže podnik postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe aj bez súhlasu účastníka. Hmotnoprávnou podmienkou postúpenia pohľadávky, ktorá bola uplatňovaná v spore, bolo teda doručenie výzvy žalovanému na plnenie a uplynutie lehoty 90 dní.

10. V reakcii na argumentáciu žalovaného, že súčasťou Odstúpenia od zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 24.10.2017 nebola žiadna výzva, resp. upozornenie na možnosť postúpenia pohľadávky, odvolací súd dáva do pozornosti, že uvedená listina takéto upozornenie skutočne obsahovala. Priamo v texte odstúpenia od zmluvy sa uvádza, že: „Zároveň Vás upozorňujeme, že ak ste napriek písomnej výzve spoločnosti Slovak Telecom nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku, môže spoločnosť Slovak Telecom v zmysle § 43 ods. 13 Zákona postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu Vášmu peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe aj bez Vášho súhlasu“. Samotné upozornenie na postúpenie pohľadávky nebolo pre naplnenie zákonných podmienok postúpenia relevantné; podstatné bolo, či postupca doručil žalovanému výzvu na plnenie, čo bolo spochybnené zo strany žalovaného. Sám žalobca odkázal v spore na skutočnosť, že odstúpenie

od zmluvy (obsahujúce výzvu na plnenie) bolo žalovanému doručované „pravdepodobne“ obyčajnou listovou zásielkou. Žiaden dôkaz na preukázanie skutočnosti, že sa daný dokument dostal do sféry poznania žalovaného, nebol v spore zo strany žalobcu produkovaný. Pokiaľ žalovaný svoju námietku premlčania odvodzoval práve od spomínaného dokumentu („Odstúpenia od zmluvy“), z uvedeného nemožno vyvodíť záver, že daná listina bola žalovanému doručená najmä za situácie, keď on sám prijatie takejto listiny namietal. Odvolací súd v tomto smere odkazuje na odpor žalovaného proti platobnému rozkazu zo dňa 05.12.2019, kde žalovaný vyslovene namietal splnenie podmienok podľa § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. a uviedol, že „z opatrnosti“ poukazuje na ukončenie zmluvného vzťahu v dôsledku odstúpenia od zmluvy. Listina, ktorej obsahom bolo sporné odstúpenie od zmluvy, síce nebola prílohou návrhu na vydanie platobného rozkazu, avšak žalobca tento dokument spomenul v rámci zoznamu predkladaných dôkazov. Je zrejmé, že žalovaný v rámci procesnej stratégie mienil poukázať na všetky sporné otázky a pokiaľ námietku premlčania vzniesol v súvislosti s odstúpením od zmluvy, zjavne tak učinil rešpektujúc procesnú ekonómiu. Z uvedeného ale nemožno vyvodíť fakt, že „Odstúpenie od zmluvy“ aj fyzicky prevzal.

11. Pokiaľ žalobca neprodukoval v spore žiaden dôkaz o tom, že listina bola skutočne žalovaným prevzatá, po tom tu neboli splnené podmienky pre postúpenie pohľadávky v zmysle § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z.. Akékoľvek tvrdenia o pravdepodobnom doručení nemohol odvolací súd akceptovať, keďže fyzické prevzatie výzvy na plnenie a uplynutie doby 90 dní bolo hmotnoprávnou podmienkou postúpenia pohľadávky právnym predchodcom žalobcu; pokiaľ táto nebola splnená, potom nemožno konštatovať oprávnenie žalobcu uplatňovať v spore nároky vymedzené v žalobe.

12. V nadväznosti na uvedené a v zmysle vyššie uvedenej argumentácie krajský súd nevidel dôvod zaoberať sa ďalšími odvolacími námietkami, keďže tu nebola splnená základná podmienka pre to, aby žalobe mohlo byť vyhovené.

13. Vo zvyšnej časti, t.j. vo výroku II. o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti, zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý týmto rozhodnutím odvolacieho súdu .

14. O trovách konania rozhodol krajský súd v zmysle § 396 ods. 1, 2 a § 255 ods. 1 CSP, pričom vychádzal z plného úspechu žalovaného v spore. O výške trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku súdny úradník súdu prvej inštancie.

15. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia dovolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).